

Значно менше представлені експлуатаційні ліси – 17,7 тис. га, або 14,8 %, а ліси природоохоронного, наукового, історико-культурного призначення – 13,0 тис. га, або 10,9 %.

Висновки: На водозборі річки Ворскла домінують такі типи лісу: свіжа кленово-липова діброва – 46,8 % від загальної площі вкритої лісовою рослинністю ділянок, свіжий дубово-сосновий субір – 19,5 %, свіжий липово-дубово-сосновий сугруд – 9,2 %. Переважають наступні типи деревостанів: дубняки – 51,8 %, сосняки – 32,8 %, вільшаники – 3,8 %, ясенники – 3,3 %. За категоріями лісів домінують захисні ліси – 47,8 %, рекреаційно-оздоровчі ліси – 26,5 %, і експлуатаційні ліси – 14,8 %. При веденні лісового господарства за водозбірним принципом необхідно врахувати наявне типологічне різноманіття лісів на водозборі річки Ворскла.

Список використаних джерел:

1. Горошко В. В. Лісистість водозборів річок середньої течії Сіверського Донця та особливості формування лісів на них: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. с.-г. Наук : спец. 06.03.03 / В. В. Горошко. – Х., 2012. – 21 с.
2. Назаренко В. В. Закономірності формування типів лісу Лісостепу Харківщини: монографія / В. В. Назаренко, В. П. Пастернак // Х.: ХНАУ, 2016. – 190 с.
3. Остапенко Б. Ф. Лісова типологія: навч. посіб. / Б. Ф. Остапенко, В. П. Ткач // ХДАУ ім. В. В. Докучаєва, УкрНДІЛГА ім. Г. М. Висоцького. – Харків, 2002. – 204 с.
4. Погребняк П. С. Основи типологічної класифікації та методика складати її / П. С. Погребняк // Сер. наук. вид. ВНДІЛГА. Вип. 10. Харків, 1931. – С. 3–16.
5. Ткач В. П. Заплавні ліси України / В. П. Ткач. – Х.: Право, 1999. – 368 с.
6. Ткач Л. И. Типологическая структура лесов водосбора реки Ворсклы / Л. И. Ткач, А. Б. Бондарь, В. А. Солодовник // Труды БГТУ Минск. – 2016. Вып. 2. (183). – С. 74–78.
7. Ткач Л. І. Типологічна структура та біорізноманіття лісів малих водозборів річки Ворскла / Л. І. Ткач, О. Б. Бондар, В. А. Солодовник // Науковий вісник НУБіПУ. – 2016. – Вип. 238. – Ч.1. – С. 56–65.
8. Шпарик Ю. С. Стале управління лісами (на прикладі Українських Карпат) / Ю. С. Шпарик. – Івано-Франківськ: вид. Супрун В. П., 2016. – 288 с.

Дукач О.О., Головка А.А.

студенти,

Науковий керівник: Гончарова О.В.

кандидат сільськогосподарських наук, доцент,

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ СПОСОБУ ОТРИМАННЯ ЯКІСНОЇ БІОЛОГІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В АКВАКУЛЬТУРІ

В умовах інтенсивного виробництва продукції сьогодні актуальним є питання відповідності і якісним характеристикам. В Україні все найчастіше можна зустріти на ринку споживача продукцію з позначкою “Bio, Organic, Bien-etre і т.д.». Важливим є забезпечення пересічного громадянина, коли він обирає той чи інший продукт, повноцінним раціоном у відповідності до фізіологічних вимог. На сьогодні статистичні показники, результати досліджень науковців свідчать про невідповідність рівня забезпечення українців продукцією аквакультури [3]. М'ясо риби має високу харчову цінність, оскільки містить білки, жири, вуглеводи, мінеральні та екстрактивні речовини, вітаміни. Як свідчать результати досліджень багатьох авторів,

в середньому у м'язовій тканині риби міститься 85 % повноцінних білків. Вони майже повністю (97 %) засвоюються організмом людини, тому риба є джерелом повноцінного білкового харчування [2]. Відомо, що хімічний склад, поживність рибної продукції залежить від технологічних умов вирощування риби, гідрохімічних параметрів. Тому важливим є сама технологія годівлі впродовж всього вегетаційного періоду риб [1]. Оскільки у м'ясі накопичується в більшій мірі ті речовини, які надходять з води, де вирощують гідробіонтів. Тому тематика дослідження є актуальною у практичному та науковому аспекті.

Метою експериментальної частини було вивчення ефективності впливу кормового чинника на швидкість росту, показник виходу (виживання), якість хімічного складу м'яса українського лускатого коропа та тиляпії. Оскільки технологія була обрана максимально приближена до екологічно-безпечної, органічної, з раціону дослідних риб при вирощуванні було виключено всі добавки, корми, що містять хімічні стимулятори розвитку. Підгодівлю здійснювали лише природними кормами. З основами культивування спіруліни ми ознайомилися під час стажування у Франції (рис. 1).

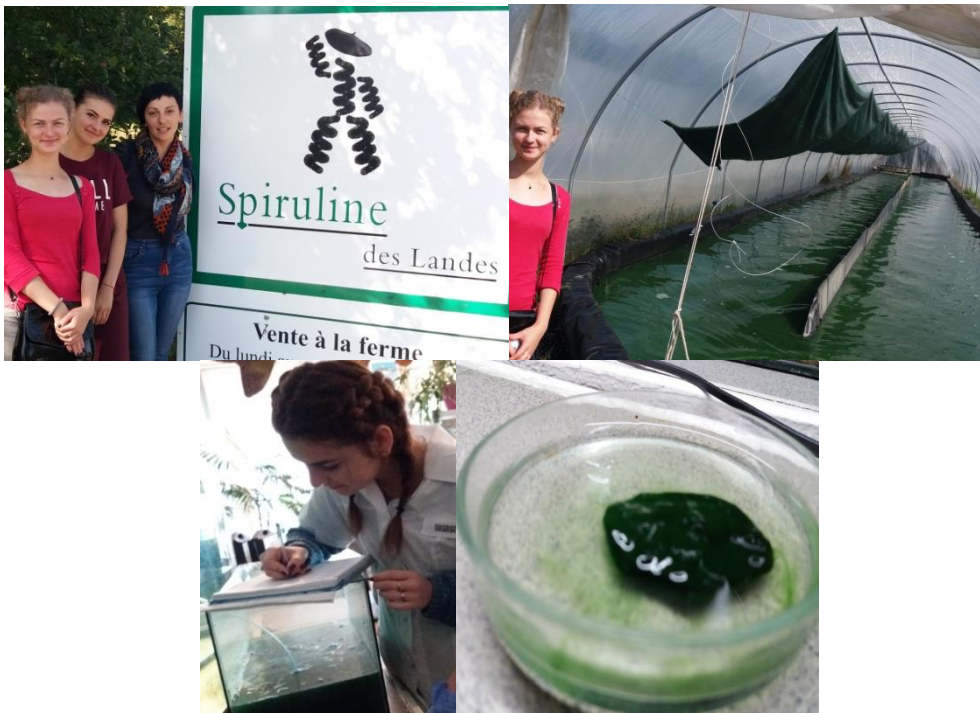

Рис. 1. Технологічний фрагмент вивчення культивування спіруліни у промислових масштабах (Франція) та безпосереднє культивування власноруч в лабораторії (Україна)

Експериментальну частину проводили на рибному господарстві Дніпропетровської області та в умовах лабораторії водних біоресурсів та аквакультури біотехнологічного факультету. На початку дослідів сформувавши групи експерименту (дослідна та контрольна). В якості кормового чинника в дослідній групі вводили щодня культивовану власноруч культуру спіруліни (на спеціальному середовищі, що відрізняється від стандартного та загальноприйнятого). Впродовж підготовчого періоду здійснювали підбір оптимального дозування води обробленої спеціальним методом у реакторі та дистильованої, культивували культуру з систематичним контролем її розвитку). Після формування груп, відбору гідробіонтів (в кожному басейні по 30 екземплярів) здійснювали систематичне зважування, розрахунок середньодобового приросту, показника споживання корму. Культуру

вводили в оптимальній дозі, встановленої раніше. Наприкінці були відібрані взірці м'язової маси для порівняльного аналізу у лабораторії.

Результати зважування дозволили зробити висновок, що в дослідній групі 1 риба краще розвивалася, мала найвищий показник розвитку, ніж в контрольній групі. Маса тіла у 60 добовому віці більше, ніж на 11% перевищувала значення в контролі (рис. 2). Споживання корму при цьому в дослідній групі було нижчим, ніж в контрольній. Що дозволяє допустити, про більш активні процеси метаболізму та засвоєння поживних речовин коропом. В той час, у дослідній групі 2 також був отриманий позитивний результат щодо впливу кормового чинника на швидкість росту. Середня маса тіла 60-добової риби була вище за контроль на 12 %.

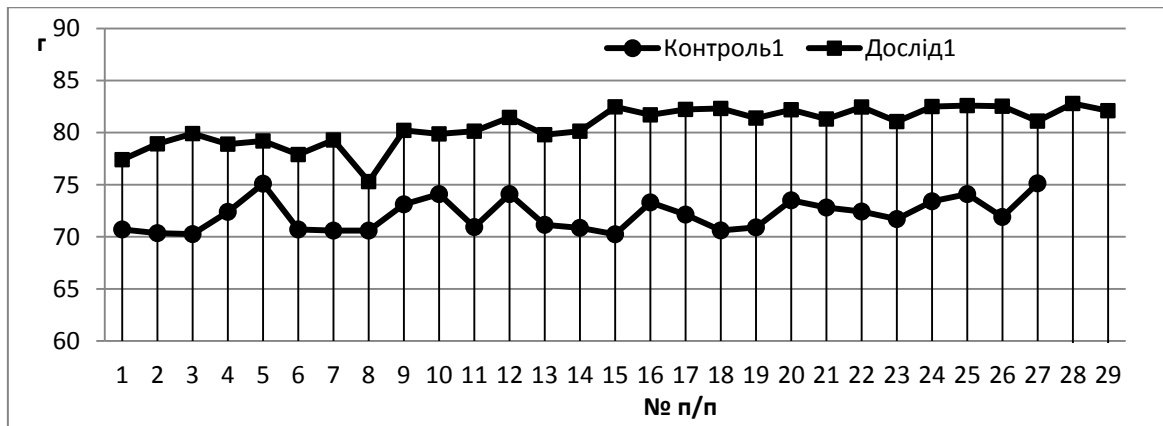

Рис. 2. Вивчення впливу кормового чинника на швидкість розвитку гідробіонтів у Дослідній групі 1

Оскільки хімічний склад м'яса риби залежить не лише від видової особливості, був здійснений аналіз м'язової структури. Результати показали, що у дослідних групах вміст сухої речовини був меншим за контроль, в той час, як відсоток білку, вихід м'язової тканини вищим. Отриманні данні необхідно підтвердити для більшої вірогідності.

Отже, використання природного кормового чинника в аквакультури сприяє поліпшенню показників розвитку риб та покращенню хімічного складу вже готової рибної продукції. Дослідження є цікавими, тому надалі заплановано і вже тривають експериментальні роботи в цьому напрямку.

Список використаних джерел:

1. Гончарова О.В. Гідрохімічна оцінка водних об'єктів з метою рибогосподарського використання / О.В. Гончарова // Науковий журнал «Молодий вчений» ("Young Scientist") – № 6 (09). – 2014. – С. 53–56.
2. Захаренко М.О. Українсько-російський словник-довідник із прісноводної аквакультури та екології водного середовища / М.О. Захаренко, А.І. Андрющенко, С.І. Алимов // – К.: Арістей, 2005. – 684 с.
3. Р. Astre Перспективи розвитку аквакультури в Україні з огляду європейського досвіду / Р. Astre, М. Astre, Гончарова О.В.// Науковий журнал «Бористен» – № 04 (297). – 2016. – С. 24–26.